

bo kril. Odločevali bodo »državni interesi«.

Sovjetsko ustavo nameravajo spremeniti. Vsesovjetski kongres v Moskvi je sklenil dne 7. februarja resolucijo s ciljem, da pride pri spremenjeni ruski ustavi ljudska volja do veljave. Resolucija določa uvedbo tajnih in neposrednih volitev parlamentarnih zastopnikov ljudstva ter istočasno ohranitev enakopravnosti industrijskega delavstva ter kmetov. Pravico glasovanja bodo imele 97% vsega prebivalstva. Samo 3% volil-

cev bo odvzeta volilna pravica iz političnih razlogov. Prihodnjih volitev se bo udeležilo v Rusiji 100 milijonov volilcev. Po novi ustavi bo spremenjena zloglasna ruska Čeka (GPU ali tajna policija) v komisarijat za notranje zadeve. Ustanovljena še bosta dva nova komisarijata za: prehrano ter zunanjo trgovino. Slednjič bi naj opustila nova ustava zadnje sledove zasebne lastnine in bo veljalo v Rusiji temeljno načelo socialistične lastnine.

— — —

PO SVETU KATOLIŠKEM

Pij XI. je včeraj, 12. februarja, slavil 13letnico svojega venčanja za papeža. Katoličani širom sveta so molili ter molimo: Bog ohrani svojega namestnika na tem svetu! Kristus, nevidni poglavar katoliške cerkve, podpiraj vidnega poglavarja svoje cerkve, da doseže s črelo, ki mu je izročena, večno življenje!

Ali življenje ali Kristus! V vrsti dogodkov, ki so se dogodili tekom socialistično-komunistične revolucije v Španiji lansko leto, poroča franciskanski list »Revista franciscana« z meseca novembra 1934 tudi o usodi, ki je zadela prebivalce franciskanskega samostana v Leridi. Samostan je obdan od oboroženih komunistov. Samostanski patri in bratje se bojijo, da jim divjaki zažgo cerkev in samostan. Preoblečejo se v obleko svetnjakov, da bi pobegnili. Tola druhal spozna že prva dva patra, ki nislita pobegniti. Zgrabi ju, pretepa ju in kriči: »Pred ljudsko sodišče! Komunistični mogotci se postavijo pred patra z zahtevo: »Ali življenje ali Kristus!« Patra mirno odgovorita: »Kristus! Življenje nam morete vzeti, Kristusa pa ne!« Na poti v ječo padajo streli, ki enega patra težko ranijo. Pri leta dva druga samostanca. Druhal ju napade. Isto vprašanje: isti odgovor. Streli padejo, težko ranjen se eden izmed redovnikov zgrudi na tla, za njim se kmalu zgrudi drugi; druhal ravna z njima divjaško. Med tem reši p. gvarljan Mihael Gil Najsvetejša, ga shrani pod svojim plaščem ter stopi s spremljajočim ga bratom v mimotekoči potok. Do vrata jima sega voda. Ko pa prebredeta vodo, ne moreta dalje, ker zapazita povsod v obližju postavljene revolucionarske straže. Stisneta se k nekemu drevesu ter drgetajoč od zime po celem telesu prečujeta noč. Zjutraj komunistični revolucionarci tudi nju

vjamejo, pretepejo ter med zasmehovanjem odpeljejo k drugim vjetim samostanskim bratom. Ko v jutru dne 7. oktobra zagrmijo topovi, redovniki mislijo, da to pomeni konec njihovega življenja. P. gvarljan vzame presv. Zakrament, ga visoko dvigne; vsi ga globoko počastijo ter prejmejo sv. obhajilo, ki so o njem smatrali, da je poslednje. Toda kanonski streli so napovedli rešitev. Vlačne čete so ob 7. uri zavzele mesto. Pogumni frančiškani, ki so pokazali junaško zvestobo do Kristusa, so bili rešeni iz rok socialističnih brezbožnežev in komunističnih divjakov.

Indijanci branijo cerkev. V Mehiki divjajo framasoni, socialisti in komunisti naprej zoper katoliško cerkev. Škofje in duhovniki so po veliki večini izgnani. Šolska vzgoja je popolnoma socialistična. Ako se katoliški starši branijo poslati otroke v brezbožne državne šole, se kaznujejo z denarnimi globami in z zaporom. Dajati verski pouk je tudi v zasebnih hišah prepovedano. V mestu Tetelpan sta bili odpeljani v zapor dve dekleti, ki sta v lastni hiši podeljevali verski pouk. Katoliško ljudstvo daje vprav ganljive dokaze svoje zvestobe Bogu in katoliški veri. Tudi Indijanci ne zaostajajo. Kot primer bodi naslednji dogodek iz vasi Huiytla v državi Chiapas. V to vas so prišli uradniki, da bi pobrali svete slike in kipe iz cerkve ter jih zunaj zažgali. Dvajset Indijancev se postavi pri cerkvenih vratih. Nimajo orožja, samo prosijo in zahtevajo, naj jim uradniki pustijo pri miru njihovo cerkev, ki so jo sami zgradili in opremili. Uradniki hočejo na vsak način v cerkev, Indijanci jim branijo z mirnim odporom. Uradniki naprejo revolverje ter sprožijo. Učinek: 3 mrtve in 1 dete mrtvi, 16 težkoraženih. Preko mrtvih in ranjenecv bi uradniki mogli vdreti v cerkev, pa se niso upali, ker so se zbal množice, ki se je zbrala v obrambo hiše božje in svetih podob.

— — —

goslaviji. Celovška deželna vlada je g. Rožiča prišla in ga je držala pod najstrožjim nadzorstvom v Gmündnu na Gornjem Avstrijskem do 3. 8. 1919. Leta 1920 je postal g. Rožič profesor na tehnični šoli v Ljubljani, kjer je bil vpokojen leta 1931 in je kandidiral na takratni Živkovičevi listi. Pozneje, ker ni bil izvoljen za poslanca, je bil imenovan za senatorja. Pokojni je zapustil Slovencem precej spisov poljudno-znanstvene vsebine. Bil je eden najbolj navdušenih narodnjakov, požrtvovalen kulturni delavec, vzgleden katoličan in velik prijatelj ter dobrotnik srednješolskega dijaštva. Ostani mu ohranjen trajno-hvalen spomin!

G. župnik J. Šribar †. V bolnišnici v Krškem je preminul artički g. župnik Jožef Šribar. Pokojni se je rodil 26. II. 1870 v Celju. Mašniško posvečenje je prejel leta 1898. Kaplanoval je na Vidmu in v Trbovljah. Župnik je bil v Artičah pri Brežicah do svoje smrti. Vsi, ki so ga poznali, so spoštovali v njem pobožno gorečega duhovnika, ki je znal dajati ljudem pametne gospodarske nasvete, saj je bil sam dober gospodar in strokovnjak na vinogradnem polju. Blagemu duhovniku svetila večna luč!

Zlata poroka. Iz Obreža pri Središču poročajo: Na Svečnico dne 2. februarja je v krogu svoje družine in prijateljev slavil zlato poroko zgleđni zakonski par Ivan in Jožefa Črček. Četudi ima Črčkov oče že skoro 78 let, je še korenjak, da malo takih. Po poklicu tesar se vedno opraviča svoje delo natančno in zanesljivo. Kljub starosti je tudi ohranil zanimanje za knjige in liste. Že 61 let je naročnik Mohorjevičevih knjig in »Slovenskega gospodarja«. Slavljencema iskreno čestitamo k lepemu jubileju in njima želimo še mnogo srečnih let v krogu otrok in vnukov!

Nesreče.

Požar v Radvanju pri Mariboru. V noči 11. februarja je pogorela v Radvanju mizarška delavnica g. Sajka.

Huda nesreča vsled zrušenja novega betonskega mosta. V Goričanah pri Medvodah blizu Ljubljane se je zgodila dne 6. februarja nesreča, ki je zahtevala dva težko in dva lažje ranjena. Preko Sore so nadomestili star lesen most z novim betonskim, ki je bil omenjenega dne dograjen in so znašali stroški nad 360.000 Din. Delavci so odstranjevali izpod betonskih obokov lesene opaže. Naenkrat se je zrušil srednji obok in potegnil s seboj štiri osebe. Izpod razvalin so izvlekli z velikim naporom hudo poškodovanega Ivana Marolt, 24letnega delovodjo iz okolice Medvod. Dobil je zelo hude notranje poškodbe na glavi in še ima zlomljeno desno nogo. Drugi težki poškodovanec je Franc Kopač, 42letni tesar iz Podreč pri Smledniku. Zlomljeno ima levo roko in nogo. Dva druga delavca sta lažje poškodovana in sta ostala v domači oskrbi, med tem ko so oba težko ranjena prepeljali v ljubljansko bolnico. Vsled zrušenega oboka znaša škoda po sodbi strokovnjakov 80 do 100 tisoč Din.

Skedenj in hlev pogorela. V noči je začelo goreti na domačiji Franca Kozlevčarja v Tlaki pri Sv. Križu blizu Litije.

NOVICE

Osebne vesti.

80letnico je slavil dne 12. februarja zagrebški nadškof dr. Ante Bauer. Iskreno čestitke voditelju katoliške Cerkve v Jugoslaviji!

Dr. Valentine Rožič umrl. V Leonišču v Ljubljani je preminul dne 7. februarja po Sloveniji in posebno še med koroški-

mi Slovenci dobro znani g. profesor dr. Valentin Rožič. Rodil se je dne leta 1878 pri Sv. Trojici pri Moravčah na Kranjskem. Po končani gimnaziji se je posvetil modroslovju, iz katerega je napravil leta 1908 doktorat v Gradcu. Določeno let je bil tajnik SLS. Iz Ljubljane se je preselil v Celovec, kjer je bil z vsemi močmi na delu za koroške Slovence. Bil je tudi tajnik Družbe sv. Mohorja. V vojni je bil do prevrata, ko se je zopet podal na Koroško, da organizira tamošnji slovenski živelj za pripadnost k Ju-